

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Concilium istud auctoriate Romani Pontificis evocatum, probatur ex epistola Gallæ Augustæ, & Synodis Romanis sub Felice & sub Symmacho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

& Imperij Lib. I. Cap. VI.

III. Concilium istud auctoritate Romani Pontificis evocatum, probatur ex epistola Galli Augusta, & Synodis Romanis sub Felice & sub Symmacho.

IV. Hac Synodus generalis Italie videtur originem traxisse ex conventu habito in causa Pauli Samosateni. Atque Synodus Italica & Romana diferebant. Postea Concilium Romanum utramque complexum est.

I. **R**ESTAT ut asserto Occidentis Patriarchatu, in eam rationem sollicitius inquiramus, qua ad exemplum Romani Episcopi, jura Alexandrinae sedis per Ægyptum, Libyam, & Pentapolim Nicæna Synodus metiebatur. Hic distinctio quædam adhibenda est, qua non animadversa, de componendo jure Patriarchico duarum istarum sedium desperandum est, dicendūmque cum viris eruditissimis, de sola metropolitica auctoritate hoc canone comparationem iniri. Occidentis Ecclesiæ per plures Diœceses porrectæ erant, ut superius monui, quæ suis quæque synodis constabant; ut ostendere esset in proclivi de Africana, Illyriciana, & Gallicana, imo & de Hispanica. Italia in duas Diœceses divisâ, Italica nempe, & Vrbicariam, cùm à sede apostolica non longè abesset, frequentioribus beneficiis ab ea fovebatur; adeo ut jus illud omne præcipuum, quo Patriarchæ in suis Diœcessibus potiebantur, Episcopus Romanus in sua Diœcensi Vrbicaria, & fortean in Italica, exerceret. In ceteris verò Occidentalibus provinciis summam auctoritatis vim & dignitatem apicem conservabat quidem; sed non eam in omnibus rerum articulis, æquè ac in Italiae provinciis, explicabat.

provincias, explicabat.
I. Ius Patriarchæ in eo versatur, ut Episcopos sibi subditos ad Concilium evo-
ceret, ordinationes Episcoporum celebret,
& de majoribus causis judicium ferat. Ro-
manus Episcopus synodum omnium Italiæ
Episcoporum, ut proprium & ordinarium
Romanæ sedis conventum, cogebat; &
per omnes Italiae provincias, vel latem per
Vrbicariam Diocesim, Episcoporum or-
dinandorum jure fruebatur. Concilium
Romanum ex Episcopis Italia conflatum
fuisse docet Iulius I. Pontifex in epistola ad
Orientales, quæ extat apud Athanasium.
Nam tametsi solus sis, inquit, qui scripsi, non
meam tamen solius sententiam, sed omnium Ita-
lorum, & omnium in his regionibus Episcoporum
scripsi. Certe ad constitutum tempus convenere
Episcopi, & ejus sententie fuere, quam vobis
iterum significo. Quare Orientales Episcopi
Athanaſio communionem restitutam à Iu-
lio & à solis Episcopis Italies obſervarunt in
synodica sua epistola, quam Concilij Sar-

dicensis nomine ediderunt: *Ad Iulium Romanum perrexit, sed & ad Italiae quosdam ipsius partis Episcopos; quos seducens per epistolaram falsitatem, ab eisdem perfacile in communionem est receptus.* Ex eo autem quod Italiae Episcoporum conventus ordinarius Romam haberetur, profectum est ut eis impensis Romani Pontifex imminaret, curamque suam ad illos frequentiorc extenderet; atque illo proinde nomine Synodus Sardicensis, relatione facta eorum omnium quae gesta erant Sardicæ ad Iulium Pontificem, ab eo petierit ut omnes Siciliae, Sardinie, & reliquæ Italiae provincias scriptis suis earum rerum certiores redderet. Quod quidem munus ad Metropolitanos in singulis provinciis pertinebat; sed in duabus Italiae Diœcesibus ad Romanum Episcopum jure Patriarchico. Tua autem excellens prudenter, inquit Concilium, disponere debet ut per tua scripta, qui in Sicilia, qui in Sardinia, & in Italia sunt fratres nostri, que acta sunt, & quæ definita, cognoscant, & ne ignorantes eorum recipiant litteras communicatorias quos extra epis- copatum iusta sententia declaravit. Liberius vero in epistola ad Constantium Imperatorem, se literas Orientalium de causa Athanasij legisse Concilio, id est, Episcopis Italies, profitetur.

III. Enim uero ne quis cavilletur, cœtus quidem Episcoporum Italiae habitos, sed literis Romani Pontificis non fuisse coactos, necesse est ut Gallæ Placidia Augustæ epistola, quam ad Theodosium Imperatorem dedit, rem totam conficiamus. Testatur religiosa mulier se cum ad altare

Terital Regio Mundi, i.e., cum adiuvare
B. Petri accessisset, cultum Apostolo ex-
hibitura, à Leone Episcopo exoratam ut
à Theodosio convocandum Generale Con-
cilium impetraret, quo vulneri mederetur,
quod fides ab Ephesino latrocino erat pas-
sa. Leo autem erat Episcoporum multitudine
circumscriptus, quos ex immunerabilibus civita-
tibus Italie pro principatu proprii loci seu di-
gnitate collegit, inquit Galla Augusta. In

hanc sententiam Synodus Romæ coacta circa annum C D LXXXIV. scripsit ad Constantiopolitanos hæc verba: *Quoties intra Italiam proper ecclesiasticas causas, præcipue fidei, colliguntur Domini sacerdotes, consuetudo retinetur, ut successor presulum sedis apostolice ex persona cunctorum totius Italiae sacerdotum, juxta sollicitudinem sibi Ecclesiarum omnium competentem, cuncta confiruat, qui caput est omnium. atque ideo addunt inferiore loco ejusdem epistola: Beatisimus vir Felix, Caput nostrum, Papa, & Archiepiscopus. Sanè de Siciliæ Episcopis, licet freto ab Italia secretis, testatur abundè Leo ter-*

Exstat apud Hil-
zium in fragmen-
tis parte 2.

**Epistola Synodica
Concilij Sardicen-
sis, apud Hilarium,**

Liberid step. 2. ad
Constantium.

Epistola Galile
arte 1. Concil.
chaled. cap. 16.
επιστολή χαράφεται
επί της ομονοίας
επί της πίστεως
επί της επικουρείας, κα-
ταναγκαλίας
επί της αρχής της
επικουρείας, κατα-

modica ep.
concilij Rom. sub
dice.

in Decr.,
1883.

nos ex eorum synodo quotannis Romanum
fraterno sociandos Concilio indissimulan-
ter occurrere debere. Hinc profectum ut
in Synodo Romana sub Symmacho, quam
Rex Theodosius ex omnibus Italiae pro-
vinciis coegerat, recte observatum fuerit,
hanc synodum ab ipso Papa convocari de-
buisse: cuius voluntatem intercessisse scri-
pto docuit Theodosius.

I V. Vnus tantum superest, quem eximere oportet à lectoris animo, scrupulus, unde ortum habuerit hæc Synodus Romana Italæ finibus circumscripta. Possem veteri confuetudine me tueri; quæ sanè huic institutioni, ut & ceteris ecclesiasticæ disciplinae articulis, incrementum dedit. Sed fortassis non ineptè hujus conventus originem inde repete possumus, quod ad profligandam Pauli Samosateni hæresim ab Aureliano Imperatore constitutum fuit ut Italiae Episcopi Romam de hac quæstione tractaturi se conferrent. Etsi enim evocandorum Episcoporum jus Romanæ sedis concedamus, nemo tamen inscibitum quin cœtus frequens Romæ haberi vix posset sub paganorum Principum imperio, nisi cogendi Concilij gratiam Imperatores facerent. Quod cum ab Aureliano imperiatum occasione unius cause fuisse, prejudicio suo synodum ex Romana & Italica permixtam constituit, ante Nicæni Concilij tempora. Cum enim Paulus Samosatenus Antiochia Episcopus, duplice synodo Antiochenam damnatus, domo episcopali abscedere nolle, Aurelianus interpellatus hac de re precepit ut domus Ecclesie illis tribueretur quibus Christiani Italie & Urbis Romæ Episcopi per literas tribuendam prescriberent, teste Eusebio. Sanè ante hoc tempus (quod incidit in annum ccxcii.) Italia Episcopi seorsim à Romanis conveniebant; ut factum est cum damnatus est Novatianus anno ccclv. à synodis Romana Italica, & Africana; quamvis deinde ab iis Relatio missa fuerit ad Cornelium Romanum Episcopum, qui hac dere suis literis monuit Fabium Antiochenum. Sanè extaret integra Cornelij epistola, cuius nobilia fragmenta protulit Eusebius, fine utriusque synodo Romana & Italica, quoniam temporis obtinebant, sine ullis ambigibus assignaremus. In extrema enim epistola (ut testatur Eusebius) Episcopos, qui Romam profecti, Novatiani dementiam condemnabant, & Ecclesiæ, quibus singuli præterant, Cornelius recensebat. At tamen nemo est qui sibi persuadere non possit Romanam synodum iis Episcopis constituisse qui non solum sub metropolitano

degebant, sed etiam ceteris quibusdam, qui per Campanias oras, Brutios, & Apuliam erant constituti, Italiam verò ex iis conflatam Episcopis qui provincias Italiae Transpadanas incolerent. Sanè ad Italiam synodum è pluribus provinciis convenerant Episcopi; ut ipsa docet nominis significatio, quod uni Italiae provinciae tribui non solet. Cùm autem urbis aliquujus celebritas tot Episcopos variarum provinciarum in unam synodum Italicanam coegerit, par est etiam credere Romanæ civitatis dignitatem, imò & ipsius Pontificis, non adeo neglectam, quin è pluribus etiam Italia provinciis synodo Romanæ frequentes adessent Episcopi. Et ut aperi-
tius promam quod sentio, planè mihi per-
suadeo ipsius Cornelij tempore, in ecclesiasticæ disciplinæ ordine, duas veluti Dice-
ces apud Italiam constitutas fuisse, è quibus Italica & Romana synodus constarent:
qua liquidiū patuerunt, cùm Italia lege Constantini duobus Vicariis Praefecti præ-
torio est assignata, quorum alteri sedes esset
Mediolani, alteri verò Romæ.

CAPVT VII

Synopsis

1. Ordinatio Episcoporum pertinet ad Patriarchas. Restricta ad Metropolitas in Patriarchatus Constantinopolitanus institutione. Antiquis Patriarchis omnium Episcoporum ordinatio competitabat; ut Antiocheno, ex Innocentio.

*II. Et Alexandrino in solida Diœcesi Ægyptia-
ca. Quod Metropolitanarum jura non omnino tollebat,
ex Concilio Nicano, & Synesio.*

III. Idem jus competit Romanis in provincia Vrbicaria. Antiqua regula, qui pertinent ad synodus, pertinent ad consecrationem, probatur ex Novella Iustiniani, que emendatur. Dubisatur de Italica Diocesorum Episcopis, & de ipsis Metropolitis Mediolanensi & Aquilienensi.

IV. Vrbicaria autem Diocesis Episcopos ordinatos ab Episcopo Rom. docetur è Celestino. Metropolitanus in Vrbicaria Diocesi.

V. Eorum jura servata in ordinationibus Episcoporum, ad exemplum Alexandrini Episcopi; & Thessalonicensis, qui erat Vicarius Romani in Illyricō.

V.I. Brevis & nova interpretatio canonis sexti Nicani, ex Ruffino. Idem jus Alexandrino in Aegyptiaca Diaecesis competit quod Romano in Vrbicaria. In ceteris non componuntur invicem. Novatorum argutia refellitur nova responson.

VII. Patriarchicum jus Romanorum Pontificis in rebus provinciis Occidentis verbabatur precipue in majoribus causis. Concilia Dioceſeon Occidentalium conjuncta cum Romano per Relationes & Legatos.

VIII. Gallicanam Ecclesiam jus illud Patriarchicum semper amplexam esse docetur aliquor testimoniis scelētis. Quod obtinuit in prima, ſecunda, & tercia Perusina Diocesi.